

stratigrafisch onderzoek, blijft het niet meer bij een simpel constateren van feiten en optekenen van gegevens. De huidige paleontoloog-stratigraaf kan zich met recht paleobioloog noemen. Hij tracht zich hoe langer hoe meer een idee te vormen van het geheel, van de associatie van levende wezens, het leven in een bepaalde periode der aardgeschiedenis. In hoeverre duiden verandering in flora en fauna op verandering in levensomstandigheden? Hoeveer strekte zich een bepaald milieu uit? Normaler gezegd, waar liep de kustlijn, waar stroomde een rivier? Het zijn alle hoogst actuele vragen.

Het boek van Dr Umbgrove is daarom niet minder origineel. Op de eerste plaats is aan deze vragen, die de schrijver al enkele decennia geleden aanroerde, voor het Krijt van ons land tot nog toe maar weinig aandacht besteed. Op de tweede plaats, en misschien vooral, door de manier waarop schrijver ze stelt en tracht er een antwoord op te geven. De brilante wijze waarop Dr Umbgrove een betoog kon houden was alom bekend en ligt velen nog vers in het geheugen. De stijl verraadt zich voortdurend in het boek en het is misschien daardoor dat het ongetwijfeld een ruime lezerskring zal vinden, ondanks, of wellicht juist vanwege, het bijzondere onderwerp.

De titel doet veronderstellen dat de blik beperkt blijft tot eigen land. In feite echter worden alle mogelijke Krijtgebieden ter wereld in de discussie betrokken, waarbij weer eens te meer de enorme belezenheid en wereldwijde ervaring van de schrijver tot uiting komt. Dat hij zich bij tijd en wijle tot de meer ingewijde richt kan wellicht eens een struikelblok vormen, maar het zij de man van de wetenschap vergeven dat hij zich zo af en toe eens in zijn ivoren toren terugtrekt.

Opgemerkt zij dat de onderschriften der figuren soms wat aan duidelijkheid te wensen overlaten. Door grootteverhouding aan te geven had hier en daar een foutieve voorstelling vermeden kunnen worden. Misleidend is voorts op plaat 51 (pp. 104—105) de afbeelding van Hemipneustes. Deze grote zeeëgel was tijdens zijn leven voorzien van talrijke kleine stekeltjes. Kort na afsterven lieten die los, reden waarom deze bekende zeeëgel altijd „kaal” gevonden wordt. Vermoedelijk is hier een afgestorven individu bedoeld, evenals het kleinere exemplaar onderaan links op de plaat (p. 105), maar het had even vermeld kunnen worden.

Het van de hak op de tak springen kan soms wat storend werken, maar heeft weer als voordeel dat het de tekst verlevendigt.

De uitgave is goed verzorgd, goed papier en prettige druk. O.i. had echter een boek van dergelijke allure wel een linnen bandje verdiend.

Maar overigens niets dan lof. Het geheel is van harte aan te bevelen aan iedereen die aandacht kan opbrengen, in deze drukke tijd, voor het merkwaardig verschijnsel dat fossiel heet en voor de conclusies die men eruit kan trekken.

M. M.

UIT EIGEN KRING.

Dr P. J. van Nieuwenhoven.

Terwijl dit maandblad verschijnt zal onze oud-secretaris, de heer P. J. van Nieuwenhoven, op woensdag 31 oktober aan de Universiteit van Amsterdam promoveren tot doctor in de wis- en natuurkunde op proefschrift: "Ecological observations in a hibernation-quarter of cave-dwelling bats in South-Limburg". De in deze studie besproken grot ligt onder de Apostelhoeve in de gemeente Maastricht. De toegang tot deze grot ligt in de dalwand van de Jeker. Dit proefschrift zal binnenkort verschijnen in Reeks IX (1956) van de Publicaties van het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg.

Wij wensen den jongen doctor van harte geluk met deze promotie, de bekroning van zijn academische studie. Zijn werk is het resultaat van jarenlange waarnemingen en zijn studie is een belangrijke bijdrage tot de kennis van het winterslaapprobleem van de vleermuizen.

Het verheugt ons, dat Dr van Nieuwenhoven met 1 november weer voorgoed naar Maastricht zal terugkeren en zeer belangrijk is dat hij ook zal verbonden worden aan het Natuurhistorisch Museum. In dit museum is een voorname taak voor hem weggelegd, nl. het contact op te nemen met de scholen en de jeugdorganisaties, zodat het museum worde een levend centrum voor de beoefening van de Natuurlijke Historie onder de jeugd.

Jubileum W. A. R. Geurts.

De heer Geurts, directeur van de Bisschoppelijke Kweekschool „Sedes Sapientiae” te Echt, herdacht op zaterdag 20 oktober de dag, dat hij 25 jaar aan deze school verbonden was en vierde tevens zijn 40-jarig onderwijsjubileum.

De redactie, waarvan de heer Geurts reeds meer dan 25 jaar lid is, wenst hem van harte geluk met dit dubbel jubileum en is hem tevens dankbaar voor de belangrijke bijdragen, die zij in de loop van de jaren voor het Maandblad van hem mocht ontvangen.